

Fragment relacji świadka historii

BARBARA ADAMEK

ur. 1944, Kiwerce

Zakres terytorialny i czasowy	Warszawa, Katyń, II wojna światowa
--------------------------------------	------------------------------------

Powstanie warszawskie i zbrodnia katyńska we wspomnieniach wojennych Jana Żołędziewskiego

Tato to raczej taki zamknięty w sobie był. Więcej opowiadał o wojnie, jak na froncie było. Powstanie warszawskie przeżywał też. Bo stali za Wisłą, a Warszawa się wykrwawiała. Mieli dowódcę ruskiego. – *Nie nada, nie wolno*. Nie wolno było Warszawie pomóc, jak Niemcy niszczyli Warszawę. Mówił: *Warszawa się wykrwawiała, a myśmy za Wisłą stali*. Zresztą teraz mówią historycy przecież, to już jest głośno o tym. Warszawa walczyła, ale nie dała rady. Później tata opowiadał, że jego szwagra, męża siostry, który był nauczycielem, wzięli i zabrali do Katynia. I z Katynia przysłał list do cioci: *Bronia przyślij mi ciepłą bieliznę, bo jest mi tu zimno*. I za jakiś czas przysłał ostatni list: *Już mi nic nie przysyłaj, bo już mi nic nie będzie potrzebne*. I kontakt się zerwał. I tak tatuś nieraz to więcej tym się dzielił. I może dwa lata przed śmiercią mówił: *Czy ja kiedyś się doczekam, żeby mówili o Katyniu...* No i później zaczęli, ale to już nie za pamięci taty, nie za jego życia, bo zmarł w 1988 roku, miał 78 lat. Dzisiaj to już się głośno o tym mówi.

Data i miejsce nagrania	26 sierpnia 2021, Włóki
Rozmawiał/a	Aneta Pudło-Kuriata
Redakcja	Jadwiga Horanin
Prawa	Forum Dialogu Między Kulturami